

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0742 van 8 maart 2016
in de zaak RvVb/1415/0748/SA/0724

mevrouw **Nancy MARREEL**, wonende te 9880 Aalter, Stationsstraat 191,
bus 4A en waar keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

Het beroep is ingesteld met een aangetekende brief van 12 augustus 2015 en strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestuurlijke beslissing van 18 juni 2015 van de deputatie van de provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen waarbij aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van appartementen met commerciële ruimte.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 9880 Aalter, Stationsstraat 189 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie H, nummer 526n.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 22 oktober 2015 heeft de voorzitter van de Raad vastgesteld dat het verzoekschrift op het eerste gezicht geen omschrijving bevat van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is en dat de vordering tot schorsing om die reden op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is.

De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

Artikel 56, §1, 2° van het Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift in het geval van een vordering tot schorsing een uiteenzetting dient te bevatten van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Op basis van artikel 59, §3 van het Procedurebesluit heeft de verzoekende partij de mogelijkheid gekregen om een verantwoordingsnota in te dienen. In deze nota dient de verzoekende partij aan te tonen dat in het initiële verzoekschrift wel degelijk een omschrijving is opgenomen van de

redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, en dient zij concreet aan te geven waar en op welke wijze zij die omschrijving in haar verzoekschrift heeft gegeven.

De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota het volgende:

“ ...

Het op te richten pand is gelegen ten ZUIDEN van het appartementsgebouw waarvan ik de vierde verdieping in eigendom heb. Net naast de perceelsgrens ligt mijn dakterras. Het nieuw te bouwen appartement dreigt een groot nadeel te veroorzaken voor het uitzicht en de bezonning van mijn terras.

Gezien de behandelingstermijn van de procedure enige tijd in beslag neemt en de ruwbouw hoogstwaarschijnlijk zal opgericht zijn op het ogenblik dat Uw Raad de vordering tot vernietiging heeft kunnen beoordelen, zal mijn woon – en leefklimaat aangetast zijn. Zonnen, lunchen, genieten van een kop koffie in de namiddag, bloemen en planten zullen weinig of geen zon hebben, dit alles zal overschaduwd worden door de hoge scheidingsmuur. (zie bijlage tekening) Slechts 's morgens wordt de zon me niet ontnomen. Deze ernstige ongemakken drijven een groot nadeel te veroorzaken en kunnen moeilijk ongedaan gemaakt worden louter met een nietigverklaring.

Rekening houdende met de bijzondere bepalingen van het RUP die niet nageleefd zijn, wil ik de ernst van de situatie benadrukken. (Zie bijlage uit het Rup)

Bij de inplanting van de gebouwen moet men rekening houden met de noodzakelijke woonkwaliteit, privacy en lichten en zichten van de burens. In functie hiervan kunnen bijkomende plaatsgebonden beperkingen gelden voor de inplanting en de vorm van de bouwvolumes.

In het geval van meergezinswoningen mogen binnen het dakvolume geen afzonderlijke wooneenheden ingericht worden.

Worden deze bijzondere bepaling gevolgd, kan men streven naar een logische, goede aansluiting op het rechts gelegen appartementsgebouw (waar ik woon) die ten goede zal komen voorschriften)

... “

2.

De Raad moet echter vaststellen dat de verzoekende partij in de verantwoordingsnota niet aangeeft waar en op welke wijze zij in het initiële verzoekschrift de redenen die de hoogdringendheid aantonen, heeft weergegeven. Zij zet in haar verantwoordingsnota weliswaar uiteen waarom de behandeling van de zaak volgens haar hoogdringend zou zijn, maar verwijst hierbij niet naar eventuele passages in het initiële verzoekschrift waaruit de redenen van hoogdringendheid, zoals omschreven in de verantwoordingsnota, zouden kunnen worden afgeleid.

De verantwoordingsnota kan en mag niet gelijkgesteld worden met de mogelijkheid om het verzoekschrift op basis van artikel 17, §2 Procedurebesluit te regulariseren. Dit artikel voorziet immers niet in de mogelijkheid tot het regulariseren van de vereiste om in het verzoekschrift de redenen uiteen te zetten die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

De vordering tot schorsing is dus klaarblijkelijk onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. dat de zaak zonder verdere rechtspleging in beraad wordt genomen.
2. dat de vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing klaarblijkelijk onontvankelijk is.
3. dat een deel van de kosten van het beroep, met name het rolrecht verschuldigd bij het indienen van een vordering tot schorsing, bepaald op 100 euro, ten laste worden gelegd van de verzoekende partij.
4. de uitspraak over de overige kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 8 maart 2016, door:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

met bijstand van

Xavier VERCAEMER, hoofdgriffier.

De hoofdgriffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Xavier VERCAEMER

Filip VAN ACKER